tänä õhta kangeminê walwada. Õhta jällê ähjupeêle
ja hatsund ämaks kügêss wääss ülal pidada aga äi mõdagid, um
wõitand mêhikêsi jällê ää ja painajaholm peêl. Kõlmanda õh
läind mees üõna mures magama. Oh aita mind Jumal ij
walwada êt jee kurê painaja oma und mõ peêlê äi faa oj
õhkas ta ja läi ristikõsi êdê. Kõul tapis ka raskê üni taal
peêlê aga ameti jõudas ta innaks ülal aida. Da waada imet
umbess jüs kui uni kõige kangeminê peêlê tõpis nägi ta ü
tê alli looma läbi ahjuê jalgõsi jõnna wêniwad. Natukõsi
aja pärast olnd juba jõhes. Ja kõrgad filmapilk maast ülês ja
pum puum jõnna augu üdê kõrst painaja jõõsi tulê.
Nüd waatas ta ja nägi ühê wäga kõna tüdruku ahjube
jalgõsis istuwat. Oh! Oh! õhkas painaja, nüd ma olê kimpa
Lapsê mind êlada, ää tapag mind ää matte. Noor mees äi faa
õigid änam änu mõs ta pidê tegêma, jest tüdruk ali wäga
kõna näänga ja armas. Kõui ja lubad mõõlê naisõks tulla
jüs ma äi tee foolê mõdagid, agasnd ta wõimaks. Tüdruk pole
jällê wastu mõdagid tahtind räägida ja noormees wõtand ta
töösti omalê naisõks. Ühê suhabê läind ka kahêkõsta jõõsi
ko kõrku. Kõrkus juttusõ ajal näind mees êt nainê näärand
ali. Kõui naad nüd jällê kõju tulid kõsind mees naisê kääss
õhtõ tõna kõrkus näärtõsid? Kõuisa mõõlê näidad ühh
ütled kõrst ja mind fai jüs ma ütlê mõs ma kõrkus näär
ütlend naine. Mõõs kõs jõõs jõõs mõdagid fanti polê mõõstand
arwata, ütlem. Mõs jõõs karta räägida ma fai jõõ jüs
kõuisa mõ peêl painajaks kõusid ja näitand jee augu kõusta
jõõsi tulnd oli. Nüd ütles naine: Ma nägi kõurati kõrkus
kõs nendê nimesid üles kirjutas kõs juttuse äega magasi.
Papri est oli taal wärine ärja nahk. Wõimaks fai nahk täis
ja nimesid oli wal kirjuta, nüd kõrgas ammastõga otta kõnni ja wõ
nõtas ambu pääli aga lahk ja ta läi üõ pee wastu kõrgu müüri ää ja jee ajas
mõõlê naeru peêlê. Jõõl õhtal läind naad wal jõõtõs magama aga emõõ
polê naisõ änam kõõkõl ainu. Pärast polê mees änam painajad kõõnand ega
naisõ lõõand, kõõrõ kõõl taga ahjõn oli.

3. Kõõd jõõrm.

(mõõstõne jutt)

Ütõs kord wanal ajal – innemõõstê – êland üts äijõti
rikkas kõõnigas, jee olnd allês poisõ mees. Ja tahtand
naisõ wõtta, aga polê jõõkõõsõ kõõnad tüdrukõd leõand
mõõ. Ühõkõrra tulnd ütõs waene tüdruki jõõma jõõ
kõõnigõ lõõsõ juurê kõrjama. Kõui kõõnigas tüda
nägi, oli taal alimõõl ja ütlõs: „Mõõl polê lapsõ ega
naisõ kõõll est ma mõõrõd pean, ma wäin kõõl ühê
wäisõlê natukõsê kõõd tõka" ning kõõsõ tüdruku
oma juurê tõõa. Kõui jee tõõ kõõsõ ta: „Tahad ja
mõ juurê êlama jääja?" Ka anna foolê kõõk mõs
jõõl tarist lõõs?" „Mõõs maab tõka, kõõ tõ aga mõõ
waist wõõtõ," ütlõs tüdruk. „Nõõ jüs jää peêlê jõõa"
ütlõs kõõnigas ja wõõd tõka mõõs ja sõõ tahag kõõk
mõõõ ajad ja maja ei on jõõl lahti, wäin kõõja
kõõs tahad aega wõõtmag aga panê tähêlê ühê aja pean
ma foolê ärahõõlma. Kõui ja aida läkêd wõõd ja kõõgõ
asjust jõõa igalpool kõõja, aga aja komõõs poolnurgõ
on üts puru lõõ lapu (ummik) jällê juurê äi pea ja
mõõ mõõnema ega jällêsõ puudama, kõui ja sõõda tõõ jüs
pean jõõ ilma armuõõ ära ajama.
Nõõ alnd ka tüdrukõõl olnd waga kõõ êlu, aga ütõs jüs
kõõltõõ ahõõ äsõ äp ahatlê ka ika oma juurê. Tüdruk